

מיכתבים

ציננות אכזרית

על החלטת הממשלה לתעל את יהודי ברית המועצות, המבקשים להגר ממנה, ארצה (ההסדרונים החד-שי"ם, העולם הזה 22.6.88).

היה זה זכב ובוטוססקי, שטבע, בשעתו, את המושג ציננות אכזרית, בהתכוונו לכך שיהודים עולים ארצה, להוציא את האידיאליסטים המעטים, רק כאשר הם בצרה — או כשורדפים אותם או כשלוקחים את פונטם.

תלמידיו, אנשי הליכוד, עולים על רכס. הם קבעו, כשבוטע שערב, כי ציננות אכזרית אינה מספיקה כדי להביא יהודים ארצה, יש צורך בציננות של מחנה-הסגר.

החלטת הממשלה הזאת נפלאה ממני. יהודים המבקשים לצאת מברית-המועצות והמנצלים לשם כך מאווים ציננים כביכול, חייבים להגיע לישראל. בכוח? מרוע? מה זה פה? מחנה-הסגר? איפה הציננות האמיתיות, היהודיות? יהודי רוצה לצאת מברית-המועצות ומערימים קשיים על דרכו!

אם הוא רוצה לבוא ארצה, אהלן וסהלן! לא רוצה, שיהיה כריא. אבל לשים מיכשולים בדרכו? למה? מרוע?

יوسف שנפלה, תל-אביב

התרשמות של שליח

על תגובת התיקורת האוטלקית להפגנות שלום עכשיו (מחנה-הש-לום מציל איכשהו את כבודה של ישראל, העולם הזה 3.2.88).

רק השבוע הגיע לידי העולם הזה מראשית פברואר ובו כתבתו של אורי אבנרי על התרשמותו מסיון בן שלושה ימים שערך באיטליה.

המסקנות שאליהן הגיע אבנרי ושאותן הדגיש במיוחד היו שהפגנות שלום עכשיו ומאמרו של וודי אלן (בניו-יורק טיימס, נגד התנהגות צה"ל בשטחים הכבושים) שיפרו את תרומת מדינת ישראל באיטליה.

עורבא פרח! אני נמצא כאן במיסגרת שליחות והתרשמותי לבטח מוצקה יותר מהתרשמותו של אבנרי. הפגנות שלום עכשיו ומאמרו של אלן היפנו אצבע מאשימה ומרשיעה נגד ישראל והיו אכן שואבת למאמרים וכתבות בתיקורת האוטלקית בכחינת "ראו, צדקנו בביקורתנו על מדינת ישראל" ב' ל', מילאנו, איטליה

אין אומץ לאימוץ

על אימוץ ילדים ("קול הדם", העולם הזה 15.6.88).

אינני רוצה לפגוע באף אדם, אבל פרשת היל-דה הברזאולית עוררה אצלי מחשבות על התמיהה על כל אלה המבקשים לאמץ ילדים לא להם. אני יכול להבין שקשה לבנינו, שמיסבות אלה או אחרות אינם מצליחים להעמיד ולדות, אבל זה שחם מוצאים פיתרון באמצע ילד לא להם, איזה מין פיתרון זה?

האם ילד הוא מין תפץ, שהיום הוא פה ומחר הוא שם? כיהודי דתי, כל מעשה אימוץ דומה בעיניי לגיור שלא לפי ההלכה (ובנינו לבין עצמנו — כל אפשרות גיור, או שאתה יהודי בן יהודי בן יהודי עד קץ הדורות או שאינך יהודי ברית מדי) (לה ולמיד כמה מעקרונות היהדות והוקוס פוקוס, גוי נהיה יהודי?)

כך בעיניי האימוץ, אם ילד, או ילד ביולוגי, מאיש ואשתו. אבל לקחת ילד זר ולספח אותו לבני-הווי? מה לזוג הזה ולילד הזה? מתתיהו פליישר, ירושלים

כולל מע"מ

על מחדל נוסף בחשיפת מחירי-אמת של מיצרכים ושירותים.

השתוללות הקודים בסופרמרקטים היא בעייה של כסף קטן. באין תווית-מחיר על המוצר, אי אפשר לדעת כמה עולה החילה של 25 שקיות-תה או ציננת ריבה עד שמגיעים לקופה.

אבל בשטח זה, של חשיפת מחירי-אמת נהוג זה שנים מהרל המור הרבה יותר. בין אם זה מיבצע להנחות בכתימולון, או הצעה לקניית מכוניות שאורטוט אוולות מן המלוא, או דירת-ייקרה שתרושש את רוכשיה, בכל מיקרה מוצג בפיר-סמים השונים, ליד המחיר המיוחד, החד-פעמי, "לתקופה קצרה בלבד", כוכב קטן המוביל לשורה באותיות קטנות, בשולי אותו פירסום, ושורה זאת (המועד בנספח 4)

כתבת השער הקידמי:

גאזים!

בידי האויבים הפוטנציאליים של ישראל במרחב כבר נמצאים סוגים שונים של גאזים קטלניים, אשר במיקרה של מילחמה יכולים לפגוע באוכלוסיה. סגן-שר הביטחון, מיכאל דקל, שנשבע באחרונה לשווייץ, כדי ללמוד על אמצעי-ההגנה בתחום זה, אינו יודע דבר על גאזים. כמוהו גם כל הגוססים המיומסדרים האמורים לטפל בנושא זה.

כתבת השער האחורי:

בן-עמי נגד זר

תמי בן-עמי, מי שנחשבת לבכורת הדוגמניות בארץ ומאכלסת בדרך קבע את מדורי החברה והרכילות, נפרדה מהגינקולוג קובי זר אחרי רומאן של שנתיים. בשבוע שעבר פורסם על כוונתה לתבוע אותו על הלוואה שלא החזיר לה, על כך שלא השי-תתף בהוצאות המחייה ועל הפרת הבטי-חת נישואין. בן-עמי לא מספרת מחשיפה.

מילחמה אבודה

במשך חצי שנה דחה משרד-הבריאות את פניותיה של מישפחת שדה, ששיכלה את בנה בן ה-4 בניחות-לב. ועדת-החקירה, שהמישפחה דרשה להקים, עקב מחדלים שנתגלו בדרך הטיפול, עדיין לא קמה.

מדינת-ישראל נגד

ניסן בן-ירמיהו אישגויב

פסק-הדין במישפטו של המתנחל, שירה ב-נער בן 13 וגרם למותו, מעורר שאלות. האם צדק הנאשם כאשר פתח באש? האם פעל מתוך הגנה עצמית, או שמא התכוון "ללמד את הנערים לקח"? והאם יש מקום להע-רת השופט לגבי ההורים? העולם הזה מביא את פסק-הדין וגזר-הדין במלואם.

אחה והשקל

אלוהי המפרקים

הרייכמנים יבנו את עיריית ירושלים • אורי עמית, קריסטל ומדיניות אכיפת החוקים של עיריית רמת-גן • האם אני יותר מ-10 עורכי-דין וראי-חשבון בארץ? ל-אלוהי המפרקים וכונסי-הנכסים המת-רונים • כמה הרוויח מינהל-מקרקעי ישראל? • ובעל המעה הוא גם בעל הדיעה.

רחל המרחלת

מדווחת:

על אבי בורקן — יותר אירופי מאירופי ואתי אוחנה, ש-הפילה הרבה חללים משני עברי הלה-מאנש • על עימונאל קיפניס, נער לשבט הקיפניסים ומארי כהן, מעצבת-השיער של הבירה • מעשה בחתימת מוהליגה ה-לאומית ובמישחה שהשיגה תוצאות ה-פז-כות • להיכן נעלמה הנסיכה שלומציון לבית גאליצין (בתמונה)? • מה רע לגדל ילד בלי חופה וקידושין? • על שומרת-הראש והעורר הבלגי של אלי אוחנה והאורחים שנפוצו ב-בהלה מפתח הילד הטלפאתי.

עולי כפייה

בעיקבות ההחלטה לחייב את יהודי ברית המועצות לעלות לארץ, תעמוד לפני יהודי דים הבריחה: להישאר בארץ הגלאסנוסט' והפרסטרניקה, כסירובניק, מסוג חדש. או לעלות לישראל, כמסיר-ציון מסוג חדש.

רכילות במיזנו

על ניירות, חשבונות, בנקים, ציורים, על סטאטיסטיקה ושוק אפור ועל התו-בעת הג'ינג'ית והסניגור הדתי והשור-פט (דווקא נחמדה) ש-בטח מתה משיעמום, ונת-קעה בתיק הזה שנתיים.

דך חדש

החלום והמציאות

זקן מתגולל ברחוב נתן השראה לשמעון ישראלי. ישב וחיבר מקאמה שאותה קרא ערב לזיכרו של ואדי סאליב בחיפה. תבורת סופרים ואקדמאים קוראת לחידוש ההידברות בישראל: השאלה, אם יש על מה ועם מי לדבר. על בעיות זכות של עורך.

חיפה — ניו-יורק

יהודית גבאי (בתמו-נה) לא טומנת ידה בצלחת. אחרי שכב-שה בסערה את ליבו של המתאבק לאנס ואן-אריק, היא מת-כוונת לכבוש גם את ניו-יורק. הרבה זמן היא לא מתכוונת להישאר באמריקה. הגענועים, קרוב לוודאי, יעשו את שלהם.

פורנוגראפיה בבית-המישפט

לא בכל יום מגישה מדינת ישראל כתב-אישום הנראה כאילו נלקח מחוברת פורנוגראפיה קשה. השבוע הגישה המדינה כתב-אישום כזה נגד אהרון בן-גור'ר, שאולי, האמרו של כוכבת הפורנו צ'יצ'ולינה.

אדריכלות פסיכואנליטית

אדריכל גיגל אינו יודע ליצור את הקשר הנכון בין הלכות המסויים לבין ביתו, טוען הד"ר אריה מלך, אדריכל המתמחה בקשר שבין האדם והסביבה, ואשר פיתח את האקו-אנליזה, ניתוח סבי-בתי ממוחשב, המבוסס על הפסיכולוגיה ההומניסטית.

המיסמך

המיסמך שהתפרסם בשבוע שעבר, ואשר לחיבורו אחראי בסאם אבו-שריף, דוברו של יאסר ערפאת, אינו נוקט עוד בנוסחות מעורפלות. זוהי הצעת-שלום של אש"ף, הברורה ביותר שהתפרסמה עד כה. אולם העיתונות הישראלית התעלמה מן המיסמך, וכמוהו גם המערך ותנועות-השלום הישראליות. האמ-ריקאים ממשיכים לגמגם.

כשרה מתוך בחירה

ליליאן שלום, כשרה מתוך בחירה, היא דמות ססגונית, זה-רת, רעשנית, משרה אווירה של בלאגן, או-הבת אנשים ושונאת לחייג בטלפון. בראיון להעולם הזה היא מביעה את דעותיה מאהרון אבו-חצירא ועד לשמעון פרס, מההתנחלויות למערכת-הבחירות.

בפנוכו

היופי והקיטש, השקר והאמת, והפנטזיה הפנטסטית בתערוכת ה-40 • גברים מחפשים חיק וקדרת-עוף בסיפורה של אניטה ברוקנר • הצעקה האחרונה במיגזר הדתי — מישקפי חב"ד • מאיר אריאל — לא רוקיטט ולא כאסחיסט, בעל מחשבות למרחקים ארוכים • ברטולט ברכט — המאניה של התיאטרון ה-ישראלי • וסגולותיה המופ-לאות של העין השלישית.

18	תמזורים — ארכיבר וסקופית
18	אתה והשקל — בעל הסעה
21	זה וגם זה — מפה לאון
22	לילות ישראל — מסיבה בחיזית
24	רחל מרחלת — על כל העונם
26	דך חדש — חמנות מצב
31	קולנוע — עויה מדליקה
32	השבצופן
32	מיכתבים לרזתי — ראש צעיר
33	בסנוכו — מישקפי חב"ד
34	הזרמסקים — הילדה מבראזיל
36	השבצופן-ש — ליליאן שלום

3	מיכתבים — כולל מע"מ
4	איגרת העורך — להרים סיבעת
5	הנרץ — ציננות אכזרית
8	במדינה — כסף דני
10	תשקוף — סרם הולך לאיבוד
11	יומן אישי — סיפור מוזר
12	אנשים — פגעות ברב
12	מה הם אומרים — אלי קולט, חיים ברלב, יואל מוסימון
16	רמי ארסה, מורה, נורת שני